

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512499408/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

sker, Bagtalsker, og Himlen veed hvad for fleere — Og hvorfor skulde hun have taugt? — Af Egen-
sindighed? — Den kunde ikke holde Stand — Af
Ydmyghed? — O Madame Kuchlein — — — Af
Lyst til at blive mistænkt? — Det kunde maaskee
før være — men af Mangel paa Opfindelser eller
paa Dristighed? — — — O Madame Kuchlein —

Altsaa har vi sat Herr Panthakaks Fødsel i sit
behørlige Lys —

Vi seer tilbage, og blive med Fornøjelse vaer, ¹⁰
at vi har faaet et halvt Ark fyldt med denne Post
allene — Intet skulde være os kjærere, end den
Forvisning, at slig en Vitløftighed maatte yderlig
mishage Kunst-Dommerne — Dette vilde give os
et rimeligt Paaskud, en forønsket Leylighed, at ¹⁵
undskylde os hos dem paa et andet halvt Ark, at
dømme dem baade fra Smag og Forstand paa et
tredie; og endelig i nogle faae, men fyndige Perio-
der, som kunde opfylde det fjerde, at indbyde alle
dem, som kun havde et Øye, til at see; om vi ikke ²⁰
skrev saa laconisk, som det var mueligt for en
dansk Historie-Skriver — At denne Leylighed fattes
os beklage vi dog ikke saa meget; thi vi haaber, at
den kommer endnu, og den vil da give en ypperlig
Anledning til et andet Værk; men det fortryder os, ²⁵
at Herr Panthakaks øvrige Historie, er for største
Deelen saa tydelig, saa fattig paa Tvivl og Formod-
ninger, at vi kun vil finde faae Steder, hvor vi kan
lade vor Vittighed og vor Dømmekraft skinne i
sit fulde Lys — faae, hvor vi kan selv vise os paa ³⁰
Skue-Pladsen — Som naar man vilde formeene
den ærlige, den velhavende Speckhøker, at være
tilstæde naar hans Søn deponerer, og at tilegne sig
selv al den Beundring som han troer at læse i Til-
hørernes Øyne, naar den tilkommende Professor ³⁵
uden Anstød kan opregne Alen lange Sider af — — —
latin — — — eller arabisk — — — eller Himlen maae
vide, hvad det er for et Hexe-Sprog, og hvorledes
Professorerne kan forstaae ham — Som om man